

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Прев 1335/2023
18.07.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија Бранка Станића, председника већа, Татјане Миљуш, Татјане Матковић Стефановић, Мирјане Андријашевић и Иване Рађеновић, чланова већа, у парници тужиоца AS COMMERCE-STAN ДОО Београд, чији је пуномоћник Божана Вучковић, адвокат у ..., против туженог АА, ПР Радња за изградњу стамбених и нестамбених зграда Црна Трава, чији је пуномоћник Владимир Мишковић, адвокат у ..., ради дуга, вредност предмета спора 1.437.467,62 динара, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда Пж 1261/22 од 23.03.2023. године, у седници већа одржаној дана 18.07.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда Пж 1261/22 од 23.03.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Привредног апелационог суда Пж 1261/22 од 23.03.2023. године.

Образложење

Пресудом Привредног суда у Београду П 3879/20 од 14.12.2021. године, у ставу I изреке, обавезан је тужени да тужиоцу исплати износ од 1.437.467,42 динара са законском затезном каматом почев од 26.05.2020. године до исплате. Ставом II изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати износ од 242.575,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Привредног апелационог суда Пж 1261/22 од 23.03.2023. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне другостепене пресуде тужени је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, позивом на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 10/23) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија

ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Побијаном пресудом правноснажно је усвојен тужбени захтев тужиоца да се тужени обавезе на исплату износа од 1.437.467,42 динара са законском затезном каматом почев од 26.05.2020. године до исплате. Према утврђеном чињеничном стању од стране првостепеног суда, парничне странке су биле у облигационо правном односу који по правној природи представља уговор о грађењу, по коме је тужени био у обавези да изведе грубе грађевинске радове на изградњи објекта на стамбено-пословном објекту у улици ... број .. у Београду, а тужилац да исплати на име изведених радова износ од 126.000,00 евра, с тим што је био у обавези да аванс од 15.000 евра уплати у року од 8 дана од дана потписивања уговора, што је тужилац и учинио дана 25.05.2020. године, уплатом од 1.762.500,00 динара. Тужени није извео све уговорене радове, и није отклонио недостатке по примедбама на квалитет изведених радова. Како према утврђеном чињеничном стању тужени није испунио своју уговорну обавезу и извео све уговорене грађевинске радове на предметном објекту, те како је тужилац у складу са чланом 128. Закона о облигационим односима раскинуо предметни уговор дана 21.07.2020. године, то тужилац има право да потражује повраћај датог, односно утужени износ, по одредби члана 132. Закона о облигационим односима.

Имајући у виду садржину тражене правне заштите, начин пресуђења и разлоге на којима су засноване побијане одлуке нижестепених судова, Врховни суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови које прописује одредба члана 404. став 1. Закона о парничном поступку за изузетну дозвољеност ревизије. Указивање на погрешну примену материјалног права није поткрепљено додатним условом за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, а који се тичу неуједначене судске праксе у истоветној чињеничноправној ситуацији, потребе за разматрањем правних питања од општег интереса, или правних питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно ново тумачење примењених одредаба материјалноправног права.

Посебна ревизија је изузетно ванредно правно средство, чији циљ није да се преиспитују правноснажне пресуде сходно појединостима конкретног случаја, већ да се кроз конкретни случај реши питање од посебног (ширег) интереса, а које се може подвести под један од основа из 404. став 1. Закона о парничном поступку. Наведено у овом поступку није случај. Наводима ревидента указује се на погрешну примену процесних одредаба о доказивању и на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, а такви ревизијски наводи нису правно релевантан основ за изјављивање посебне ревизије из члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

На основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11... 10/23), одлучено је као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије применом одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку и нашао да ревизија туженог није дозвољена.

Тужилац је против туженог поднео тужбу 13.08.2020. године. Вредност предмета спора је 1.437.467,62 динара.

Одредбом члана 487. став 1. Закона о парничном поступку, прописано је да су у поступку у привредним споровима спорови мале вредности они у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу који не прелази динарску противвредност од 30.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Према одредби става 3. истог члана, као спорови мале вредности сматрају се и спорови у којим предмет тужбеног захтева није новчани износ, а вредност предмета спора који је тужилац навео у тужби не прелази наведени износ. Одредбом члана 479. став 6. истог закона прописано је да у споровима мале вредности против одлуке другостепеног суда није дозвољена ревизија.

У конкретном случају ради се о привредном спору мале вредности из одредбе члана 487. Закона о парничном поступку, јер вредност предмета спора не прелази динарску противвредност износа од 30.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, па се закључује да изјављена ревизија сходно одредби члана 479. став 6. Закона о парничном поступку није дозвољена.

Из наведених разлога је на основу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку одлучено као ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Бранко Станић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић